

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 170/18
Люксембург, 13 ноември 2018 г.

Решение по дело C-33/17
Čerpelnik d.o.o./Michael Vavti

Правна уредба на държава членка, която позволява да се разпoredи на получателя на услуга да спре плащанията и да учреди гаранция, за да обезпечи плащането на евентуална глоба, която може да бъде наложена на доставчика на услугата, установен в друга държава членка, за нарушение на трудовото право на първата държава членка, противоречи на правото на Съюза

Такива национални мерки надхвърлят необходимото за осъществяване на целите за закрила на работниците, за борба с измамите по-специално в социалната област и за предотвратяване на злоупотребите

Дружество Čerpelnik, установено в Словения, предоставя на г-н Michael Vavti строителни услуги на стойност 12 200 EUR. Строителните работи са извършени от командировани работници в къща на г-н Vavti в Австрия. Г-н Vavti плаща на Čerpelnik аванс в размер на 7 000 EUR.

През 2016 г. австрийската финансова полиция извършва проверка на строителния обект и обвинява Čerpelnik в две административни нарушения в областта на трудовото право. Вследствие на тази констатация финансовата полиция разпoreжда на г-н Vavti да спре плащанията и иска от компетентния административен орган (Bezirkshauptmannschaft Völkermarkt, Районен административен орган на Фьолкермаркт, наричан по-нататък „BHM Völkermarkt“) да разпoreди на г-н Vavti да учреди гаранция, за да обезпечи плащането на евентуалната глоба, която може да бъде наложена на Čerpelnik в рамките на производството, което ще бъде образувано в резултат на проверката. Финансовата полиция иска да се определи гаранция в размер на дължимия остатък от цената на строителните работи, а именно 5 200 EUR. BHM Völkermarkt уважава това искане и г-н Vavti внася гаранция в този размер.

Срещу Čerpelnik е образувано производство за твърдените административни нарушения. През октомври 2016 г. Čerpelnik е осъдено да заплати глоби за тези нарушения в размер на 1 000 EUR и на 8 000 EUR.

След приключване на строителните работи Čerpelnik фактурира на г-н Vavti сумата от 5 000 EUR. Последният отказва да плати исканата сума като поддържа, че е платил гаранция в размер на 5 200 EUR на BHM Völkermarkt. Тогава Čerpelnik предявява иск за плащане на дължимия остатък от цената на строителните работи срещу г-н Vavti.

Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk (Районен съд Блайбург, Австрия) иска от Съда да установи дали правото на Съюза забранява на държава членка да разпoreди на лице, което е възложило определена работа в същата тази държава членка, да спре плащанията и да учреди гаранция в размер на дължимия остатък от цената на възложената работа, когато спирането на плащанията и гаранцията служат единствено за обезпечение на плащането на евентуална глоба, която може да бъде наложена впоследствие в рамките на отделно производство на доставчика на услугите, който е извършил възложената работа и който е установен в друга държава членка.

В днешното си решение **Съдът най-напред посочва, че Директивата за услугите¹ е неприложима към мерки като предвидените с разглежданата австрийска правна уредба.** Всъщност в текста на тази директива е уточнено, че тя не се прилага към „трудовото право“ — понятие, за което директивата дава широко определение. Съдът посочва, че тази разпоредба не провежда никакво разграничение между материалноправните норми в областта на трудовото право, от една страна, и нормите, които уреждат мерките, предвидени за гарантиране на спазването на тези материалноправни норми, и тези, които целят да гарантират ефективността на санкциите, налагани в случай на нарушение на тези норми, от друга страна.

Съдът посочва също, че с тази директива законодателят на Съюза цели да гарантира запазването на равновесие между, от една страна, целта да се премахнат бариерите пред свободата на установяване на доставчиците и свободното движение на услуги, и от друга страна, изискването да се гарантира високо ниво на защита на целите от общ интерес, и по-специално необходимостта да се съблюдава трудовото законодателство. Съдът отбелязва, че установяването посредством национална правна уредба на възпиращи мерки за гарантиране на спазването на материалноправни норми в областта на трудовото право, както и на норми, които целят да гарантират ефективността на санкциите, налагани в случай на нарушение на тези материалноправни норми, допринася за гарантирането на високо ниво на защита на целта от общ интерес, каквато е необходимостта да се съблюдава трудовото законодателство.

Предвид тези съображения Съдът стига до извода, че такава национална правна уредба попада в обхвата на предвиденото в директивата изключение относно „трудовото право“.

След като отхвърля приложимостта на Директивата за услугите, Съдът се спира на въпроса дали правна уредба като разглежданата съответства на свободното предоставяне на услуги². В това отношение той припомня, че трябва да се считат за ограничения на свободното предоставяне на услуги всички мерки, които забраняват, възпрепятстват или правят по-слабо привлекателно упражняването на тази свобода. Съдът констатира, че мерки, с които на определен възложител се разпорежда да спре плащанията, които дължи на своя съдоговорител, и да внесе гаранция в размер на дължимия остатък от цената на възложената работа, когато е налице основателно съмнение за административно нарушение от страна на доставчика на услугите на националното трудово законодателство, могат да лишат, от една страна, получателя на услуги от възможността да задържи част от тази сума като обезщетение в случай на некачествено или забавено изпълнение на работата, и от друга страна, доставчика на услуги от правото да претендира остатък от цената на възложената работа. Следователно тези мерки ограничават свободното предоставяне на услуги.

Съдът обаче припомня, че такова ограничение може да бъде допуснато, при условие че отговаря на императивни съображения от общ интерес, в състояние е да гарантира осъществяването на целта, която преследват, и не надхвърля необходимото за постигането ѝ.

Що се отнася до целите за осигуряване на социална закрила на работниците, за борба срещу измамите по-специално в социалната област и за предотвратяване на злоупотребите, Съдът посочва, че мерките, предвидени с разглежданата австрийска правна уредба, които целят да гарантират ефективността на санкциите, които могат да бъдат наложени на доставчика на услуги в случай на нарушение на трудовото законодателство, могат да се считат за подходящи да гарантират реализирането на тези цели. Що се отнася до пропорционалността на такава правна уредба спрямо тези цели обаче, Съдът посочва, че правната уредба предвижда възможността за налагане на такива мерки още преди

¹ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар („Директива за услугите“) (ОВ L 376, 2006 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).

² Член 56 ДФЕС.

компетентният орган да констатира наличието на административно нарушение на националното трудово законодателство. Освен това тази правна уредба не позволява на доставчика на услуги, по отношение на който е налице основателно съмнение, че е извършил такова нарушение, да изтъкне доводите си относно фактите, в които е упрекнат, преди приемането на тези мерки. Накрая, тъй като компетентните органи могат да определят размера на гаранцията, която може да се наложи на съответния доставчик на услуги, без да вземат предвид евентуалните строителни дефекти или други неизпълнения на задълженията по договора за извършване на строителни работи от страна на доставчика на услугите, тази гаранция може да надхвърли, дори значително, сумата, която по принцип трябва да плати съответният възложител след приключване на работата.

Съдът стига до извода, че правна уредба на държава членка, съгласно която компетентните органи могат да разпоредят на възложител, установен в тази държава членка, да спре плащанията към своя съдоговорител, установен в друга държава членка, и дори да внесе гаранция в размер на дължимия остатък от цената на възложената работа, за да обезпечи плащането на евентуалната глоба, която може да бъде наложена на този съдоговорител в случай на установено нарушение на трудовото право на първата държава членка, надхвърля необходимото за осъществяване на целите за закрила на работниците, за борба с измамите по-специално в социалната област и за предотвратяване на злоупотребите.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106